

Епископ баришевски Виктор: Патријарх српски Порфирије – прави пастир нашег доба

Епископ баришевски Виктор, руководилац Представништва Украјинске Православне Цркве при европским међународним организацијама, поделио је своја размишљања о устоличењу Митрополита црногорско-приморског Јоаникија које је обавио Најсветији Патријарх српски Порфирије у Цетињском манастиру упркос озбиљним претњама

Петог септембра 2021. године у Цетињском манастиру у Црној Гори обављено је устоличење новоизабраног Митрополита црногорско-приморског Јоаникија.

Устоличење је било под огромним притиском и до последњег тренутка је постојала опасност да ће бити отказано. Дан раније неколико десетина младића, који себе називају „патриотама“ Црне Горе, блокирали су улаз у манастир и обећали да ће да прекину свечану службу на Цетињу. Заиста, ујутро на дан устоличења, „патриоте“ и „националисти“ су организовали сукобе са полицијом, у којима су четири особе повређене, а главни организатори нереда ухапшени.

Пред демонстранте је био постављен задатак да спрече устоличење митрополита Јоаникија у Цетињском манастиру, главној светињи Црне Горе. То је било потребно како би се изразила главна идеја идеолога тих нереда да владика Јоаникија народ Црне Горе не подржава, јер је он присталица „великосрпског национализма“. Спречивши устоличење на Цетињу и присиливши да се одржи у Подгорици „националисти“ би вероватно касније прогласили тај чин нелегитимним.

Било како било, напета ситуација на Цетињу довела је до тога да су епископи из других Помесних Православних Цркава били приморани да се врате у Подгорицу, где су заједно одслужили Литургију. Власти су такође убедиле Патријарха српског Порфирија да је Подгорица најбоља опција која би гарантовала његову безбедност. На крају крајева, демонстранти су били непријатељски расположени и од њих се могло очекивати да предузму најрадикалније кораке који би неизбежно довели до насиља и физичког обрачуна. Аргументи државног врха и полиције деловали су прилично уверљиво, па чак и да их је патријарх Порфирије прихватио нико не би осудио његову одлуку.

Међутим, сви рационални разлози за отказивање одласка на Цетиње били су немоћни пред једним контра аргументом: манастир је канонска територија Српске Патријаршије, а тамо се, унутар зидина манастира, увек одвијало устоличење митрополита Црне Горе. Штавише, и на Цетињу, и у Будви, и у Улцињу и у Подгорици налази се стадо Српског Патријарха. А прави пастир никада не бежи од свог стада. Напротив, он „полаже своју душу за овце“ (Јн. 10, 11). Управо је то учинио патријарх Порфирије – упркос опасности одлучио је да треба да буде тамо где се то од њега очекује и да учини оно што је његова дужност према Богу и Божјем народу. Стога је Патријарх српски ипак и упркос свему стигао у Цетињски манастир, где је началствовао Божанском Литургијом током које је обавио устоличење митрополита Јоаникија.

Заиста, Патријарха је чувала војска, био је прекривен посебним штитовима који су га чували од могућих снајперских метака. Стога ће неко рећи да поступак Патријарха није толико херојски. Међутим, то није случај.

Прво, нема сумње да би Предстојатељ Српске Цркве у сваком случају отишао на Цетиње, чак и да тамо није била полиција. Безбедност и заштита Патријарха је била иницијатива државе, а не његова лична.

Друго, видео снимак Патријарховог доласка јасно показује да се не крије ни пред чим и ни пред ким. Не плаши се, већ иде тамо где треба. Његов поступак је свима за пример. На крају крајева, у нашим животима често постоје тренуци када морамо да направимо избор – да прихватимо околности и одустанемо или да ипак испунимо своју мисију без обзира на све?

Поступак патријарха Порфирија јасно је сведочанство да је он прави пастир свог стада. Сваки становник Црне Горе видео је да се предстојатељ Српске Цркве не брине за себе, не брине о својим интересима, већ о Цркви и ставља на прво место испуњење Јеванђеља.

Очигледно да устоличење митрополита Јоаникија још једном сведочи о истинитости Цркве и добар је пример победе Христа над земаљским силама. Искрено се радујемо што је Господ поклатио Својој земаљској Цркви још једног правога пастира – патријарха Порфирија и надамо се да ће он и даље бити надахнуће и инспиративан пример за милионе православних хришћана!

Преузето са: <http://www.spc.rs/>

Сектор за информисање ОСЦП-а